

Sygn. akt II AKzW 411/20

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Wojciech Paluch

Protokolant: Damian Krzywda

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Marty Irzyńskiej

po rozpoznaniu w sprawie **G. P.**

zażalenia wniesionego przez obrońcę podejrzanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 6 lutego 2020 roku sygn. akt XXI K 191/19

w przedmiocie określenia miejsca wykonywania środka zabezpieczającego w postaci pobytu w zakładzie psychiatrycznym

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia :

1. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy;
2. zwolnić podejrzanego G. P. od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, którymi obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Kontrola odwoławcza zaskarżonego postanowienia dokonana przez pryzmat podniesionych zarzutów i argumentacji przedstawionej na ich poparcie wykazała, że sąd I instancji nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia ani obraży wskazanego przepisu postępowania, które to uchybienia mogłyby mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Analiza akt sprawy, w tym w szczególności opinii Komisji Psychiatrycznej do Spraw Środków Zabezpieczających przy Ministrze Zdrowia z dnia 21 stycznia 2020 roku (k. 367-370) przekonuje o słuszności zapadłego rozstrzygnięcia. Przypomnieć należy, że zgodnie z § 4 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 16 stycznia 2017 r. w sprawie komisji psychiatrycznej do spraw środków zabezpieczających i wykonywania środków zabezpieczających w zakładach psychiatrycznych (Dz.U. z 2017 roku poz.119 ze zm.) komisja w opinii, wskazując miejsce wykonywania środka zabezpieczającego w zakładach psychiatrycznych, uwzględnia:

- 1) rodzaj czynów zabronionych, których dopuścił się sprawca w przeszłości;
- 2) rodzaj, częstość i skutki zachowań agresywnych lub ucieczkowych w przeszłości;
- 3) aktualny stan zdrowia psychicznego i fizycznego oraz choroby współistniejące;

- 4) uzależnienie od alkoholu, środka odurzającego lub substancji psychotropowych;
- 5) związek pomiędzy zaburzeniami psychicznymi a zachowaniami niebezpiecznymi;
- 6) ogólną sprawność fizyczną;
- 7) szczególne wskazania do postępowania leczniczego, rehabilitacyjnego i resocjalizacyjnego;
- 8) przebieg i wyniki dotychczasowego leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji;
- 9) miejsce zamieszkania sprawcy oraz dostępne miejsca w zakładach psychiatrycznych.

Jak wskazano w opinii, środek zabezpieczający orzeczony wobec podejrzanego G. P. winien być wykonywany, w oparciu o powyższe kryteria, w zakładzie dysponującym wzmożonym poziomem zabezpieczenia, a takim zakładem posiadającym wolne miejsca jest SP ZOZ Państwowy Szpital dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w R..

Wywody zażalenia prowadzą się wyłącznie do kontestowania wydanej w sprawie opinii. Wbrew twierdzeniom skarżącego Komisja Psychiatryczna w sporządzonej opinii w sposób jasny i pełny wskazała powody, dla których uznała, że podejrzany winien przebywać w zakładzie psychiatrycznym dysponującym wzmocnionym stopniem zabezpieczenia. Jakkolwiek sąd nie jest związany treścią opinii i ocenia ją tak, jak każdy dowód z opinii, niemniej jednak Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do jej kwestionowania. Tym samym nie sposób skutecznie zarzucać zaskarżonemu postanowieniu naruszenia art. 201 k.p.k.

Za wystarczającą przeciwwagę dla dowodu z opinii komisji powołanej do wskazania miejsca wykonywania środka zabezpieczającego żadną miarą nie sposób uznać podniesionych w zażaleniu okoliczności dot. sytuacji rodzinnej skazanego. Podkreślić bowiem należy, że Komisja Psychiatryczna orzekając o miejscu wykonywania środka zabezpieczającego miała na względzie także związane z zakładem wzmocnionym stopniu zabezpieczenia podnoszone przez skarżącego ograniczenia dot. odwiedzin czy przepustek. Natomiast sam fakt ograniczenia podejrzanemu kontaktu z rodziną nie może stanowić podstawy do wykonywania środka zabezpieczającego w zakładzie o podstawowym stopniu zabezpieczenia.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że jeśli w późniejszym czasie podejrzany przestanie spełniać warunki odbywania środka zabezpieczającego określone w art. 200b k.k.w., możliwa będzie zmiana miejsca wykonywania tego środka na zakład psychiatryczny o podstawowym stopniu zabezpieczenia.

Jako że zażalenie, stanowiące jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami sądu I instancji, nie zawierało argumentów przemawiających za wzruszeniem zaskarżonego postanowienia zgodnie z intencją obrońcy, Sąd Apelacyjny orzekł jak w części dyspozytywnej, o kosztach postępowania odwoławczego orzekając na mocy powołanych przepisów.

ZARZĄDZENIE

1. o treści postanowienia zawiadomić podejrzanego i jego obrońcę;
2. akta zwrócić.

Katowice, dnia 24 marca 2020 roku